

Üzemi bizottságok, nőtanácsok, KISZ- fiatalok segítétek a könyvtárosok munkáját

Könyvtárak számai, olvasók fizetési jelzők azokat az eredményeket, melyeket az építőipari könyvtárság az utóbbi években elérték. A szűrés, fűrdhatatlan munka, a közömbösleg, megemérettél vi-vott harc nem volt hiábavaló: naponta sok tízezer könyv kerül az építőipari dolgozók és családtagjai kezébe, nő műveltségük, tájál lakóik. A könyv, a műveltség emelésének, a kulturális szórakozásnak ez a pótolhatatlan eszköze mind több építőipari dolgozóknak válik mindennapi barátjává.

Jelenleg az építőiparban 245 dolgozóra jut egy könyvtár. Ez a szám akkor is kielégítő, ha figyelembe vesszük iparunk széleskörűségét.

A vállalatokon és kulturális intézményeken kívül szállás-helyeken és nagyobb munkahelyeken is mindenhol megtaláljuk a könyvtárat; hála-zatuk átfogja az egész építőipart, eljut csaknem minden dolgozóhoz. Megfelelő és minőségében egyre inkább javul a könyvtárlomány is. 1958-ban ugyanannyi, vagy valamivel több könyvet tudunk vásárolni, mint 1957-ben. A többi a vállalatok, munkahelyek, szálláshelyek könyvtárosaiban múlik.

Az építőiparban 870, társadalmi munkában dolgozó könyvtáros van. A hivatásos könyvtárosoknak, a kulturális intézmények vezetőinek, s nem utolsósorban az üzemi bizottságoknak segítenünk kell őket, ha előrehaladást akarunk elérni. Az a célunk, hogy a mostaninál több építőipari dolgozó olvasson rendszeresen. Ez pedig nagymértékben ennek a 870 könyvtárosnak a tevékenységén múlik. Itt van mindjárt az új olvasók szervezésének kérdése. Nem valami kellemtelen, vagy terhes dolgra kell embereket meggyeríteni, hanem arra, hogy ol-

vassanak, szórakozzanak. (A könyv esetében ez majdnem mindig egyre jelent a művelődéssel). Mégis

az előrehaladás útjára lassú, helyenként visszaeső. A fejlődés útját pedig csak a könyvtári propaganda megújításával lehet megszerelni.

Ismeretien a könyvtár állományát, a legérdekesebb és új könyveket: olyan mindennapi feladat, mely nélkül nem lehet bevinni újabb embereket a könyvtárak olvasóábrájába. Azt mondják, a jó bormak nem kell céger. De a jó könyvnek kell.

Sok múlik azon is, hogy hogyan foglalkoznak az olvasókkal. Példák ezrei mutatják, hogy a dolgozó elment a könyvtárhoz, kiválasztott egy-két könyvet, aztán elmaradt. Ebben az évben Budapest minden vásártól 100 kötet könyvből a fapári vállalatok területi könyvtára ötvenet adott a hozzátartozó könyvtáraknak: az építőipari vállalatok I. sz. könyvtára 170-et! (Az egyik könyvtárban „ki-olvasott” könyvet más könyvtárba viszik át.) Természetes, hogy az utóbbi területen jobb az olvasók aránya.

A területi könyvtárosok — a könyvellátás megszervezését kívüli segítségkel jobban a társadalmi könyvtárosokat. Tanítsák meg őket a közönséges helyes munkájára, s arra, hogyan foglalkozzanak az olvasókkal. Ez sok és fáradságos munkát jelent, de az eredmény nem marad el.

Emelni az olvasók számát, megfelelően foglalkozni az olvasókkal a munkahelyi, szállás- és vállalati könyvtárak erősítése után — ebben lehet megfogalmazni a könyvtárosok 1958. évi feladatát.

Nagy Endre Központi Könyvtár Tanács vezetője

Egyenirányú segítséget leginkább

az üzemi bizottság, a nőtanács, a KISZ-szervezet adhat, ha segít az irodalmi esetek, könyvsmeretések szervezésében, a különböző gyűléseken, s a könyvszer-vezési aktívák előtt népszerűsítési a szakszert.

Néklülözhetetlen segítségét jelent a jó könyvellátás. A területi könyvtárak magasabb színvonalú és mennyiségű (és több) ellátást tudnak biztosítani, mintha minden könyvtár külön vásárolna, de távolról sem használnak ki minden lehetőséget, amely a könyvtárak állományának cseréjéből adódik. A gyakrabbi csere pedig azt jelentené, hogy egy-egy könyvtár több könyvet tud adni: azt, hogy mindig friss, változatos a könyvállomány.

Ebben az évben Budapest minden vásártól 100 kötet könyvből a fapári vállalatok területi könyvtára ötvenet adott a hozzátartozó könyvtáraknak: az építőipari vállalatok I. sz. könyvtára 170-et! (Az egyik könyvtárban „ki-olvasott” könyvet más könyvtárba viszik át.) Természetes, hogy az utóbbi területen jobb az olvasók aránya.

A területi könyvtárosok — a könyvellátás megszervezését kívüli segítségkel jobban a társadalmi könyvtárosokat.

Tanítsák meg őket a közönséges helyes munkájára, s arra, hogyan foglalkozzanak az olvasókkal. Ez sok és fáradságos munkát jelent, de az eredmény nem marad el.

Emelni az olvasók számát, megfelelően foglalkozni az olvasókkal a munkahelyi, szállás- és vállalati könyvtárak erősítése után — ebben lehet megfogalmazni a könyvtárosok 1958. évi feladatát.

Nagy Endre Központi Könyvtár Tanács vezetője

SPORT híradója

Építő szívek Zakopaneban

Vidám, jókedvű társaság indult el december elején Zakopaneba. Nem csoda, hogy jókedvűek, vidámak voltak (és amellet, kissé izgatottak is), hiszen Európa egyik legszebb síparadisomába útjaink nemcsak felejthetetlen élményt jelent: de a síelőnek bágya; netovábbját is jelenti jó híröszo-nyok közepette, kitűnő sítere-nyen felkészülni az időnyre. Ilyenkor tél elején má amúgy is alig várják, hogy a száraz edzés után végre havon is ki- próbálhassák „tudományukat”. Öröm még fokozódott, mikor közelébe célunkhoz egyre több és egyre több minőségű hóval láttunk.

Langoly barátaink igen ked-vesen nagy szeretettel, igazi „magyaros vendégszeretettel” fogadtak bennünket, mindent elkövettek, hogy jól érezzük magunkat, csak egyet nem tudtak elintézni (hibájuknak ki-vül); espedig azt, hogy a hó-viszonyok jók is maradjanak.

Napokon belül elővált a hó és csak az egész magyar hegyesi-csokon voltak: síelési lehetősé-gek, ott sem a legjobb minősé- gű havon. Azonban a rossz időjárás ellenére is felületen hasznos volt az edzőtáborozás, részben mert abban az idő- pontban idehaza még ilyen le- hetőségek sem álltak rendelkezésünkre, nagyobb részben pe- dig azért, mert a legkiválóbb lengyel edzők és versenyzők fáradságot nem kímélve adták át tapasztalataikat és segíté- rék hozzá versenyzőinket, tech- nikájukat és stílusukat javítá- hoz.

Az edzéseken kívül termé- szetesen jutott idő a szórakoz- zásra is. Voltunk városnézé- sen, múzeumban, moziban, es- ténként a lengyel és magyar fiatalok összegyűltek a szálló társalgózában, vidám társasá- gékkel, tréfékkel szóraköz- tünk, majd egymás után csendű- tük fel váltakozva a leng- yel és magyar dalok.

A sok szép élmény közül is ki kell emelni krakkói kirán- dalásunkat. Csodálatos szép műemlékeket ismertünk meg a lengyel királyok egykori székhelyén. A régi királyi várban, a Wawel-ban láthatók a nagy lengyel királyok kriptái, köztük Báthori Istváné is. Nem kis büszkeség töltött el bennünket, amikor hallottuk, hogy milyen szeretettel és kegyelet- tel beszél vezetők nagy kirá- lyukról.

Altatóban igen jól esett, hogy a lengyelek mennyire szeretik a magyarokat. Ezt minden cse- lekedetükből lehetett érezni és a tiszteletükre rendezett bent- keten is hangsúlyozták: ezt.

Visszatekintve a zakopanei szép napokra, meg kell állapí- tani, hogy az edzőtáborozás igen hasznos volt sportsem- pontból. De hasznos volt a kö- zös táborozás is, mert szoro- sabbra fűzte a lengyel—ma- gyar barátságát.

Befejeződtek a budapesti labdarúgó bajnokság küzdelmei

A bajnokság részletes eredménye a következő:

I. osztály	
	15 12 2 1 47:16 26
1. Építőgépjártó	15 12 2 1 47:16 26
2. I. sz. Épületelem	15 11 1 2 44:20 25
3. 2. sz. Épületelem	15 11 1 3 24:23 23
4. Iskolabütorgyár	15 10 2 3 23:15 22
5. XI. ker. Tatarozó	15 9 2 4 35:22 20
6. 43. sz. Építő	15 9 2 4 29:34 20
7. Anyagipari Gépjavitó	15 8 3 4 22:29 19
8. II. sz. Épü	15 6 5 4 28:37 17
9. 23. sz. Építő	15 7 2 6 23:29 16
10. XIII. ker. Tatarozó	15 6 3 6 28:34 15
11. Fűtőberendezés	15 5 2 8 25:29 12
12. Bp. Sportszer.	15 4 2 9 9:47 10
13. Bp. Kárpitosugaryár	15 4 1 10 5:7 9
14. XVI. ker. Tatarozó	15 — — 15 — —
15. 21. sz. Építő	15 — — 15 — —
16. Anyagfalódi Bütor	15 — — 15 — —

II. osztály	
	13 12 — 1 23:10 24
1. Kerámia Téglagyár	13 12 — 1 23:10 24
2. Föv. Építő	13 10 1 2 30:14 21
3. Víz- és Fűtészerelő	13 9 3 1 13:8 21
4. Bumag	13 9 2 2 29:14 20
5. Hópalack	13 7 2 4 16:11 16
6. Közúti Hídfenntartó	13 6 3 4 21:23 15
7. 45. sz. Útépítő	13 6 2 5 18:15 14
8. VII. ker. Tatarozó	13 6 1 6 20:26 13
9. VIII. ker. Tatarozó	13 4 3 6 11:24 11
10. Bp. Cement	13 4 1 8 19:9 9
11. Hídépítő	13 4 — 9 12:35 8
12. Föv. Útépítő	13 3 2 8 5:18 8
13. Felvonószereelő	13 — — 13 — —
14. VIII. ker. Tatarozó	13 — — 13 — —

ÜTÉPÍTŐK

Sűrű, nehéz felhők ülnek az ég alján, amikor leszállok a vonatról Apc-Zagyvaszántó állomáson. Távrolról a Mátra lankás oldala sötétlik a sűrű ködfelhőn keresztül. — Szép lehet itt nyáron — villan át rajtam. De nincs idő merengésre, mert a hideg ónos eső már hull is a nyakamba. A Betonútépítő Vállalat épít-vehetősége közel esik az állomáshoz, mégis mire oda-érek, bokáig sáros vagyok. Horváth István főépítve- zető műszaki vezetővel tárgyal. Ekert Lajos mérnök azonban készségesen áll rendelkezésemre. Örömmel tájé- koztat minderről, szavából kitűnik, hogy a munkája a mindene; szinte örül, ha róla beszélhet. Nem kis büszkesé- gével mondja: — Ez a vállalat egyik leg- fontosabb munkája. Régen építve-tünk betonutast s most örülök, hogy itt dolgozhatom. Sok éves problémát oldunk meg ezzel a mintegy hatvan- kilométeres útszakasz meg- építésével, amely Salgótarján- tól a fontos ipari centrum- ot — Gősszékot Hatvanal. — Mikor kezdtek meg a munkát? — Szeptemberben, és mi- lyen körülmények között! Egy hónapig úgyzólván fedél sem volt a fejk feléit, de egy percig sem szünetelt a munka. S az eredmény nem is ma- radt el. December elején már az 1958. évi tervünkön dol- goztunk. — Ez nagyon szép. De ez idő alatt nem merült fel ko- melyabb akadály, mondjuk géphány? En úgy hallottam. — Higgye el — vég szavam- ban — nem volt komolyabb hiányunk sem gépben, sem

másban. Főmérnökünk, Sár- köz György hetenként lejön a munkahelyre és szemlé- len intézkedik, ha van valami probléma. Egyebéktől az or- szágból létező összes föld- munkagép megal látható itt. Most is körülbelül hetven gép dolgozik, ami megfelel leg- alább negyzer főerőnek. — Mikorra végeznek a föld- munkával? — Hát, ez az időjárástól is függ. Kitekint az ablakon és hosz- san nézi az úgyven vég- pergő esőcseppeket. Mikor el- fordítja a fejét, elgondolko- va, inkább saját magának mondja: — Körülbelül májusra ve- zünk, s a betonozást azonnal megkezdjük. Ev végére be is fejezzük. Eláll az eső s a ködfelhőn keresztül gyenge napfény tör át. Körüljárom a munkahely- tet. Vajknyi Gusztáv fő- gépésszel együtt táposuk a sarat. Eppen' ebédidő van. Az emberek kis csoportokba ve-

Egy jól sikerült fényképkiallításról

Jól sikerült kiállítást rendezt a 44. sz. Építőipari Vállalat fotoköre. A kiállításon 13 amatőr fényképsz mutatta be 100 felvételt. Múlt év augusztusában la- punkban cikjk jelent meg Az építőipari fényképezés gyen- geségeiről. A cikkben megál- lapítottuk, hogy vállalatunknál alig lehet látni építőipari tárg- yú fényképet, annak ellenére, hogy az építőiparban is na- gyon sokan fényképeznek. Nos, ez a megállapításunk a 44. sz. Vállalatra és fotokörére nem vonatkozott. Központi folyo- sósán az Űllői úti építkezés- ről a táti bányászlatokról. Anyagfalódirol és az atomreak- torról egyaránt találunk képe- ket. Ezeket a felvételeket mind a vállalat fotokörének tagjai készítették.

Krusch Vilmos: „Mészolító” c. képe

Eredményekben gazdag munkájukat híven tükrözi a vállalat ebédjében rendezett kiállítás. Az élet számos oldalát, szépségét bemutató anyag homoly tehetségéről, fejlett fo- totechnikai tudásról tanúskod- nak. Eredményeiket hivatalosan is elismerték, amikor a MADOM (az amatőrfényké- pezők szövetsége) számos fény- képet kitüntette. Császár Ferenc: Abránd című képét aranyéremmel, dr. Rozgonyi Ernő: Start, Vecsenyi István: Csend és Krusch Vilmos: Mész- oltó című képeket pedig ezüst- éremmel díjazták, sok kép al- kotója bronzérmel és oklevelet kapott.

A művészi törekvéseket tükröz- ző felvételek között az építő- ipari munka eredményeit, lé- séit, szépségét bemutató felvé- telek is találhatók. Ez igen ör- vendetes. Szeretjük volna azonban, ha ezek nemcsak egy- zített arányban szerepelnek a kiállításon. Ez az a kérdés az a vállalat folyosóján látottakhoz kapcsolódik. Ott ugyanis sok fényképet mutatja be az eredmé- nyeket, épült vagy megépült lakóházak, lakótelepek külse- jét, elrendezését stb. Nincsenek azonban az építőipar harcosait bemutató portrék, vagy más, iparunk életét tükrözö, de mű- vészeti törekvésű felvételek. Olyanok, amelyeket a kiállítá- sán láttunk. Ugy véljük, ha ilyen képeket a „szakmai” ké- pek között elhelyeznénk a 44. sz. Vállalat és tegyük hozzá, minden építőipari intézmény folyosóján, ebédjében és szo- báiban, akkor az amatőr foto- sok bizonyára nagyobb ked- vel, nagyobb számban készí- teneék építőipari vonatkozású és egyben művészi felvétele- ket.

A 44. sz. Építőipari Vállalat fotoköre dícsérendő munkát végzett. Jó lenne, ha az építő- ipari fényképezés minél több helyen követné példájukat, vállalati fotokört alkotnának és abban tevékenykednének. A 44. sz. Vállalat egy idő múlva bizo- nyára rendez újabb kiállítást. Szeretnénk, ha arról már így számolhatnánk be: „A számos fényképkiallítás közül, melyet az építőipari vállalatok rendez- tek, különösen kitűnt a 44. sz. Vállalat fotoköre az élet min- den területéről alkotott, de kü- lönösen az építőipar hőseiről, harcáról és alkotásairól felvett művészi fényképeivel.”

Építő Lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság,
Kiadó az Építő- Fa- és Épításvállalati Dolgozók Szakszervezeténél
Szerkesztőség:
06st. VI. Dózsa György út 84/s
Telefon: 425-760
Csekk számszám: 75 915 001
Pótdíj szám: 25 000.
Szerkesztőség: Budapest, VIII. Köztársaság utca 6. Feltételek nyomdavezető: Kulcsár Mihály

Vándormozsi a borsodi építkezéseken
A borsodi építkezések dolgozóinak kívánására az építő- szakszervezetének Borsod megyei bizottsága elhatározta, hogy vándormozit küld a vá- rosoktól és a járási székhelyektől távol eső munkahelyekre.
Sarku Gyuláné